

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Paa Grundlag af den nedenfor aftrykte Overenskomst af 10. April 1922 mellem Danmark og Tyskland vedrørende Forsorgen for Krigsinvalider og Pensionister i de sønderjydske Landsdele er Forslaget udarbejdet forsaavidt angaar Forsorgen for Krigsinvalider og Statspensionister af den sønderjydske Pensionskommission, forsaavidt angaar Forsorgen for *kommunale* Pensionister (§ 7) af Indenrigsministeriet.

Da Forslagets Indhold i det hele og store er givet med Overenskomsten, er der alene Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger om enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Denne Paragraf omhandler de *aktuelle* Pensioner, som Danmark straks vil have at udrede i Henhold til Overenskomstens Art. 5—7.

Naar man under Litra a. i Stedet for det i Art. 5 brugte Udtryk »*preussiske* Statstjenestemænd« har benyttet Udtrykket »*tyske* Statstjenestemænd« er Hensigten den under Pensionsforsorgen at medindbefatte de i Overenskomsten ikke særlig nævnte Tjenestemænd fra Enkeltstater eller Fristater i det tyske Rige, der, naar de iøvrigt opfylder Lovens Betingelser, maa have tilsvarende Krav paa dansk Pensionsforsorg som de i Art. 5 udtrykkelig nævnte.

Til § 2.

Bestemmelserne i Paragraffens første Stykke har sin Hjemmel i Overenskomstens Art. 5 og 6; medens Bestemmelsen i Paragraffens andet Stykke følger af Art. 12.

Til § 3.

Denne Paragraf omhandler de *eventuelle* Pensioner, som Danmark i Henhold til Art. 5—7 senere kan komme til at udrede til efterladte efter de i § 1 nævnte Tjenestemænd.

Til § 4.

Paragraffen fastsætter Størrelsen af de Pensioner, Danmark skal udrede, efter de i Overenskomstens Art. 10 givne Regler.

Til § 5.

Ved denne Bestemmelse tilsigtes at gøre de almindelige danske Lovregler angaaende Pensioners Udbetalingsmaade, Ophør m. m. anvendelige paa de overtagne Pensioner, jfr. Art. 13. Den særlige Regel i Paragraffens sidste Stykke har sin Hjemmel i Art. 8.

Til § 6.

I Henhold til § 30 i Lønningslov af 4. Oktober 1919 for Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg paahviler det Statskassen at udrede en nærmere fastsat Kvotadel af Egenpension til Præster og af Pensionen til Præstenker.

Medens den Del af Enkepensionen, der ikke udredes af Statskassen, paahviler Embedet, betales den resterende Del af Egenpensionen i Henhold til kgl. Anordning af 24. Marts 1916 i et vist Antal Aar af det paagældende Embede og derefter af Præstepensionsfondet, der nærmest maa betragtes som en gensidig Forsikringskasse, hvoraf Pension kun kan udredes til afskedigede Præster fra de i Kassen interesserede Embeder.

Børnepension udredes fuldt ud af Statskassen.

I de sønderjydske Landsdele var det derimod før 15. Juni 1920 Reglen, jfr. Lov af 26. Maj 1909, at hele Præste- og Børnepensionen blev udredt af en for de forskellige Landkirker i Preussen fælles Pensionskasse i Berlin.

Enkepensionerne udrededes ogsaa herfra, men adskillige Præstenker modtager dog endnu i Henhold til tidligere gældende Love en Del af deres Pension direkte fra de Embeder, deres Mænd sidst beklædte.

Den fornævnte Pensionskasse fik i det væsentligste sine Indtægter gennem Tilskud fra den preussiske Stat og fra Landkirkerne. Den slesvig-holstenske Landkirke indbetalte sit Bidrag gennem sin egen Pensionskasse og til denne Kasse skulde alle Embeder udenfor Lønningsordningen — nu kun ca. 30 — svare en Afgift, den saakaldte Stellenabgabe, der ved en Embedsindtægt af 6000 Mark udgør 2 pCt., stigende til 8 pCt. ved en Embedsindtægt af 8500 Mark.